

Van ecodorp naar rondtrekken (5)

Door Cynthia van Asten

Vijf jaar geleden hebben wij de vastigheid en zekerheid van Nederland verruild voor het avontuur. We vertrokken in de zomer van 2012 naar Rennes-le-Chateau in hartje Katharenland, Zuid-Frankrijk, om daar samen met twee andere gezinnen een soort kleine samenleefgemeenschap op te zetten.

We zagen het helemaal voor ons: heerlijk wonen in de prachtige en magische natuur van het Katharengedebied; samen leven, samen koken en met de kinderen leren van het leven.

De twee gezinnen haakten echter af en vanaf dat moment lieten we ons leiden door het leven.

Dat bracht ons de meest fantastische avonturen op de meest waanzinnige plekken. Steeds bleven we onze droom als einddoel voor ogen houden en in de tussentijd probeerden we vooral in het NU te leven.

We zijn door de meest diepe persoonlijke processen gegaan, wat zowel getriggerd werd door het willen vertrouwen op het leven als het proberen continue samen te leven op een klein leefgebied. Wat kunnen je medemensen prachtige spiegels zijn voor alles wat je uit te werken hebt, en wat kan het moeilijk zijn om daadwerkelijk in die spiegel te kijken en aan te gaan wat je daar ziet.

We zijn vijf jaar verder en met de mogelijkheid ons aan te sluiten bij het ecodorp van Ruth in de Dordogne, dachten we dat ons einddoel binnen handbereik lag.

Feeststemming en opluchting, want waren we niet precies waar we wilden zijn...

Vol vertrouwen en enthousiasme pakten we begin februari ons boeltje in, zegden de huur op en gingen naar het eco-chateau van Ruth. We waren uitgenodigd om alvast het chateau te betrekken, zodat we direct het prototype huis konden gaan bouwen.

Het was een behoorlijk koude douche om tijdens het informatieweekend te moeten beseffen dat de droom weer geen werkelijkheid zou gaan worden.

Hoe enthousiaster de deelnemers werden, hoe meer kosten, werkgroepen en verantwoordelijkheden er over ons werden uitgestort. Nog steeds wilde iedereen de mogelijkheden onderzoeken, waarna Ruth besloot de hele bouw uit te stellen tot na de zomer, in afwachting van de juiste kostenramingen.

Het is nu eind mei en we hebben nog steeds geen kostenoverzicht gehad en eigenlijk totaal niets meer van Ruth gehoord.

Het schijnt dat ze al maanden in Londen zit om een restaurant te runnen. Van een lezer van deze nieuwsbrief hoorde ik dat Ruth nu haar hele terrein te koop heeft staan.

Dus zelfs als er ineens geld uit de lucht zou vallen; bij Ruth komt er waarschijnlijk geen ecodorp van de grond.

Om de samenvatting wat kort te houden: wij hebben ons bejaarde campertje ingepakt en trokken naar Portugal.

Heerlijk van het voorjaar genoten, waarna we naar Nederland terugkeerden om te werken. De afgelopen maand hebben we in de Dordogne rondgetrokken om te zoeken naar een ander huis.

Het werd een redelijk korte zoektocht, want het voelde helemaal niet goed. Ook het idee om ons aan te sluiten bij reeds bestaande ecodorpen hebben we onderzocht en verworpen. Wat moet je aan veel eisen voldoen en veel geld meebrengen...

Zelf een ecodorp opzetten is een proces van jaren, zelfs soms tientallen jaren, vanwege de regels en willekeur van de lokale autoriteiten.

Wat nu? Het voelt of we een cirkelbeweging hebben gemaakt op de spiraal van het leven. We zijn weer terug bij waar het begon. Geen samenleefgemeenschap en geen korte termijn plannen. En wederom kiezen we ervoor ons te laten leiden.

Terwijl we besloten de huizenzoektocht te staken, begaf ons campertje het. Hij hing al een beetje houtje-touwtje aan elkaar, 'un camping-car bricoleur' noemen ze dat in Frankrijk en eigenlijk deed alleen de motor het nog naar behoren.

Op het moment dat we besloten een andere camper te zoeken, stroomde het leven weer ineens. Na een paar campers bekeken te hebben, werd ons verteld dat er de volgende dag in Toulouse een camper-beurs gehouden zou worden. En daar vonden we vrij direct een goede, grote en betaalbare camper.

Met 14 jaar oud een betrouwbare bak. En wat een ruimte....

Op dit moment zijn we de camper aan het inpakken voor de hele zomer periode. Huizen zoeken in de zomer is niet zo'n goed idee. Dan is men vooral bezig met vakantieverhuur. En zo ontstond het idee om na de werkperiode in juni, Nederland te verlaten en naar het noorden te trekken.

We gaan Scandinavië ontdekken en hebben de intentie om vanuit Zweden naar de Noordkaap te trekken om dan via Noorwegen weer af te zakken. We hebben er heerlijk twee maanden de tijd voor, want pas in september zijn er weer werkafspraken.

Eind september zullen we weer naar het zuiden afzakken. Hopelijk vinden we dan een huis voor de winter.

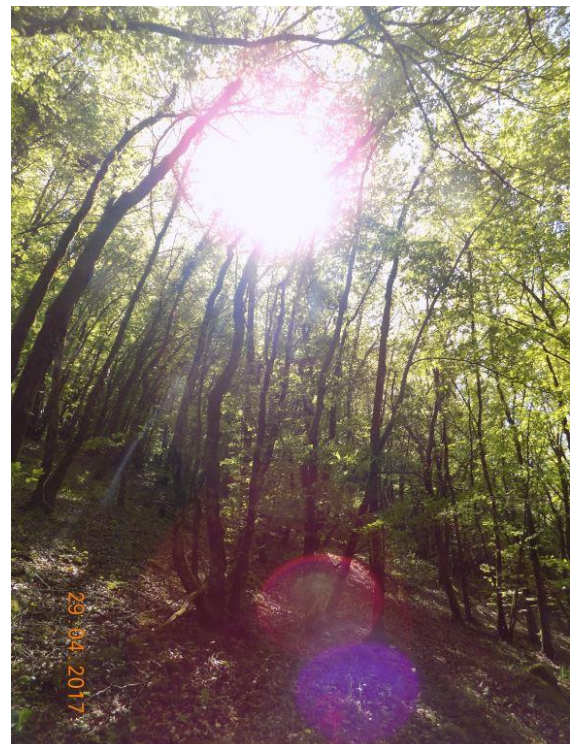
Nog even een korte impressie van de Dordogne, wat een heerlijke plek is voor thuisonderwijs. Naast alle grootse toeristentrekpleisters zijn vaak heel bijzondere plekjes te vinden. Daar gaat mijn voorkeur naar uit, omdat daar nog veel zelf te ontdekken valt. Vlakbij de grotten van Lascaux bijvoorbeeld, heeft

een boer zelf opgravingen gedaan. Behalve veel mooie stenen, prehistorische voorwerpen en een heus Neanderthaler skelet, vond hij ook bijna een ingang naar Lascaux.

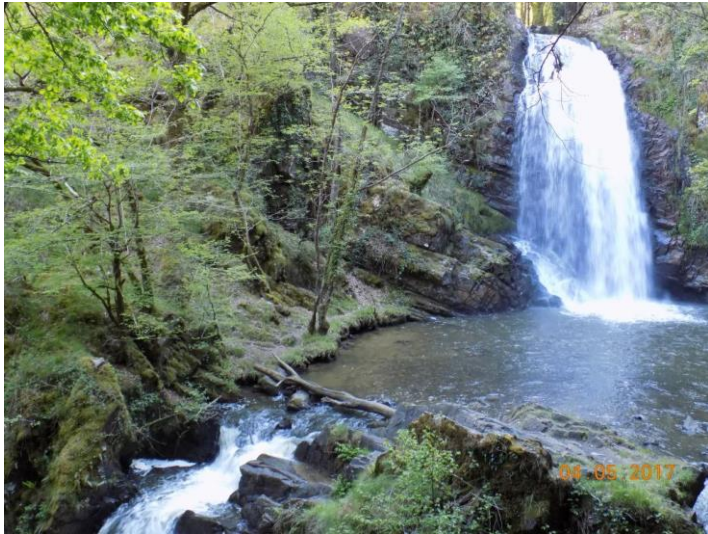
De autoriteiten verboden hem verder te graven. Nu is er een klein berenparkje en museum, waar je buitengewoon gastvrij rondgeleid wordt.

Vlakbij de Cité Troglodytique de la Roque St. Christophe, een vanuit de prehistorie bewoonde rotsspleet, in een prachtig ongerept bosgebied. Tijdens het wandelen heb je het gevoel dat de elementwezens met je meelopen. We hebben er een bron ontdekt en een heerlijke (is eigenlijk een spellingsfout, maar wel heel toepasselijk) maaltijdsalade bij elkaar gescharreld.

Op de foto zie je in de onderste lichtbollen een soort wezen doorschemeren...
De prachtige Cascades de Murel.

Bijzondere grottekeningen in Pech Merle.

Wat zou dit zijn???

Veel kolibrievlinders in Saint Cirque

Aanstormende gier in Rocher des Aigles bij Rocamadour

Wilde pannenkoeken-taart maken

Door Cynthia en Christel van Asten

Om pannenkoeken nóg lekkerder te maken, kun je er een taart van maken.

Tussen de pannenkoeken stop je dan steeds een laag met bijvoorbeeld zalm, champignons, courgette, ui, ei, kaas of vers fruit.

De pannenkoeken zelf kun je ook heel lekker en gezond maken door wilde planten door het beslag te mengen.

Het oogt feestelijk (groen!) en is supergezond.

Wij voegden het volgende toe aan het beslag van deze pannenkoek:

- Brandneteltopjes
- Paardenbloemblad
- Duizendblad
- Kleefkruidtopjes

Even met de blender en er komt een mooie groene pannenkoek tevoorschijn!

Om een taart ervan te maken, versier je bovenkant van een pannenkoek met hartig of zoet om er vervolgens nog een pannenkoek bovenop te leggen. Zo kun je wel zes of acht lagen maken.

Als vrolijke topping kun je er eetbare bloemetjes op strooien of (zoals op de foto) wat gefruite zadjes, zoals zonnebloem, pompoen en pijnboompitten.

Eet smakelijk!

N.B.: Christel is vaste columniste voor de Junior-Nieuwsbrief.

Zij schrijft over het toepassen van wilde groenten in de dagelijkse maaltijd.
